

Kız ve Küçük Şinşilla

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Şinşilla

Aysel Banu YAVUZAL

Mia yedi yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni ve dalgalı siyah saçlarında küçük yeşil bir toka vardı. Hayvanları dünyadaki her şeyden çok severdi. Güneşli bir cumartesi günü babası eve özel bir sürprizle geldi. Elinde, içinde tüylü gri bir şinsilla olan küçük bir taşıma kutusu tutuyordu. Mia'nın koyu kahverengi gözleri sevinçe kocaman açıldı.

Şinşillanın yumuşak gri tüyleri, daha açık renkli bir karnı ve büyük yuvarlak kulakları vardı. Minik pembe burnu kıpırdıyor, uzun bıyıkları titriyordu. Mia ona hemen Pip adını verdi. "Ne kadar küçük ve tüylü!" dedi. Pip gür kuyruğunu kendine dolayıp utangaçça dışarı baktı. Mia söz verdi: "Dünyanın en iyi evcil hayvan sahibi olacağım!"

Mia Pip'i hep kucağında tutmak ve her dakika onunla oynamak istiyordu. Ama babası yumuşak bir sesle, "Şinşillaların özel ihtiyaçları var, Mia. Ona doğru şekilde nasıl bakacağımızı öğrenmeliyiz," dedi. Mia merakla başını salladı. Pip'in mutlu ve sağlıklı olmasını istiyordu. Bu yüzden bir şinşillanın evde kendini güvende hissetmesi için nelere ihtiyacı olduğunu öğrenmeye karar verdi.

Önce Mia ve babası oturma odasının sessiz bir köşesine sıcak bir kafes kurdular. Pip'in gündüz dinlenmek için sakin bir yere ihtiyacı vardı. İçine saklanabileceği yumuşak ahşap bir ev eklediler. Mia tırmanması için düzgün bir raf koydu. "Şinşillalar zıplamayı ve keşfetmeyi sever," diye açıkladı babası. Pip rafa atladı ve büyük koyu gözleriyle etrafına bakındı.

Sonra babası Mia'ya ince gri tozla dolu özel bir kap gösterdi. "Şinşillalar suyla yıkanmaz," dedi. "Tüylerini temiz ve yumuşak tutmak için toz banyosu yaparlar." Mia, Pip'in tozun içinde yuvarlanıp kıvrandığını izledi. Havada küçük toz bulutları uçtu. Pip harika vakit geçiren tüylü gri bir bulut gibi görünüyordu.

Mia, Pip'in güvenle çiğneyebileceği şeylere ihtiyacı olduğunu öğrendi. Şinşillaların dişleri sürekli büyür, bu yüzden dişlerini sağlıklı tutmak için çiğnemeleri gerekir. Babası ona ahşap bloklar ve güvenli çiğneme oyuncakları verdi. Mia bunları kafese yerleştirdi. Pip minik patileriyle bir ahşap bloğu kaptı ve mutlulukla kemirdi. "Çiğnemek onun dişlerini fırçalamak gibi!" diye kıkırdadı Mia.

Beslenme zamanı da önemliydi. Babası Mia'ya doğru miktarda saman ve pelet ölçmesinde yardım etti. "Şiştirillaların taze suya ve dikkatli bir beslenmeye ihtiyacı var," dedi. Mia su şişesini doldurdu ve Pip'in su içişini izledi. Ona küçük bir parça saman verdi, Pip onu minik elleriyle tuttu. Mia yeni arkadaşını doğru şekilde beslediği için gurur duydu.

Mia Pip'i her yere taşımak istiyordu, ama babası ona hatırlattı: "O küçük ve utangaç. Nazık olmalı ve onun bize gelmesine izin vermeliyiz." Mia kafesin yanında sessizce oturup bekledi. Pip havayı kokladı, minik bir adım attı, sonra bir adım daha. Kısa süre sonra eline yaklaştı. Mia yumuşak bıyıklarının parmaklarını gıdıkladığını hissetti. Gülümsedi ve hiç kıpırdamadan durdu.

Bir öğleden sonra Mia'nın arkadaşı geldi ve Pip'in kafesinin yanında yüksek sesle oynamak istedi. Pip ahşap evine kaçıp saklandı. Mia şinsillaların dinlenmek için sessiz yerlere ihtiyacı olduğunu hatırladı. "Hadi odamda oynayalım," dedi nazikçe. Arkadaşı kabul etti. Oda sakinleşince Pip yeniden dışarı baktı. Mia düşünceli bir evcil hayvan sahibi olmayı öğreniyordu.

Mia, Pip'in ihtiyaç duyduđu her şeyin bir listesini yaptı: sessiz bir yuva, toz banyoları, güvenli çiğneme oyuncakları, taze su, sağlıklı yiyecek ve nazık davranış. Her kelimenin yanına küçük resimler çizdi. Babası listeyi kafesin yanına asmasına yardım etti. "Böylece unutmam," dedi Mia. Pip rafından izliyor, sanki onaylıyormuş gibi bıyıklarını oynatıyordu.

O gece Mia Pip'in yumuşak cıvıltı sesleri çıkardığını duydu. Endişelendi ve babasını çağırdı. Babası geldi ve dinledi. "Sadece bizimle konuşuyor," dedi. "Şinşillalar gece hayvanlarıdır. Akşamları hareketlidirler." Mia rahatladı. Pip'in kafesinde hoplayıp zıplamasını izledi. "Sen küçük bir gece kuşusun," diye fısıldadı. Pip'in kulakları dikildi.

Babası Mia'ya kafesi nazikçe nasıl temizleyeceğini gösterdi. Eski samanları çıkardılar ve rafları sildiler. Mia küçük eldivenler giydi ve yardım etti. "Temiz bir yuva Pip'i sağlıklı tutar," dedi babası. Mia başını salladı. Babasıyla çalışmayı sevdi. Pip'e birlikte bakmak iyi hissettiriyordu. Pip güvenli bir yerden izledi ve yeni, tertemiz yuvasından memnun görünüyordu.

Mia, Pip'in vücut dilini okumayı öğrendi. Kulakları yatıkça korkuyordu. Hoplayıp kemiriyorsa mutluydu. İhtiyacı olduğunda ona alan tanıdı. "Çok şey öğreniyorsun," dedi babası. Mia'nın yüzü aydınlandı. Kendini gerçek bir şinşilla uzmanı gibi hissetti. Pip ilk kez kucığına tırmandı ve ona sokuldu.

Bir akşam Mia, Pip'in odanın güvenli bir bölümünü keşfetmesine izin verdi. Kabloları ve küçük boşlukları kapattı. Pip etrafta hopladı, her şeyi kokladı. Bir ahşap oyuncak buldu ve mutlulukla kemirdi. Mia keyifle izledi. "Bu şimdiye kadarki en güzel evcil hayvan bakım günü!" dedi. Babası Mia ile Pip'in birlikte bir fotoğrafını çekti. Pip'in gür kuyruğu soru işareti gibi kıvrıldı.

Mia, yetişkinlerden yardım istemenin akıllıca olduğunu fark etti. Babası ona Pip'i nasıl besleyeceğini, kafesini nasıl temizleyeceğini ve ona nasıl nazik davranacağını öğretti. Babasının yardımı olmadan hatalar yapabilirdi. "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi Mia. Babası ona sarıldı. "Harika bir iş çıkarıyorsun," dedi. Pip bir parça saman kemirdi ve memnun göründü. Mia gurur ve mutluluk duydu.

Şimdi Mia ve Pip en iyi arkadaşlar. Pip'in sessiz bir köşesi, toz banyosu ve bolca çiğneme oyuncağı olan sıcak, güvenli bir yuvası var. Mia evcil hayvanların özel ihtiyaçları olduğunu biliyor. Pip'i doğru yiyeceklerle besliyor, dinlenmesi için ona alan tanıyor ve emin olmadığında her zaman babasına soruyor. Mia Pip'e gülümsüyor. "Harika bir takımız," diye fısıldıyor. Pip sanki evet der gibi burnunu oynatıyor.